

Σ. Σ. Χαρκιανάκης

ΑΧΡΟΝΕΣ ΩΡΕΣ

ποιήματα

Ἐκδόσεις Δόμος

AXPONEΣ ΩPEΣ

Σ. Σ. Χαρκιανάκης

ἸΑχρονη ς ὤρη

Πρώτη ἔκδοσh, Ἀθήνα 2008

ISBN 978-960-353-138-8

© Σ. Σ. Χαρκιανάκης

Στοιχειοθεσία καὶ ἑκτύπωσh
Τυπογραφικὸ ἑργαστήρι «Δόμος»

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΔΟΜΟΣ

Μαυρομηχάλη 16 - 10680 Ἀθήνα

Τηλ. 2103605532, Fax 2103637304

e-mail: domosbooks@ath.forthnet.gr

Σ. Σ. Χαρκιανάκης

ΑΧΡΟΝΕΣ ΩΡΕΣ

ποιήματα

Έκδόσεις Δόμος

ΠΟΙΗΤΙΚΑ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ

- Χῶμα καὶ στάχτη*, Ἀθήνα 1978.
Παραλήρημα τοῦ Νότου, Ἀθήνα 1979.
Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, Ἀθήνα 1980.
Εἰς ὧτα ἀκουόντων, Ἀθήνα 1981.
Ἀπαράκλητοι καιροί, Ἀθήνα 1982.
Ἡ οἰκειότητα τῶν αἰνιγμάτων, Ἀθήνα 1983.
Τροπικά ιδιόμελα, Θεσσαλονίκη 1984.
Μεροληψίες, Θεσσαλονίκη 1985.
Ἐν γῇ ἄλλοτρία, I (συγκεντρωτικὴ ἔκδοση), Ἀθήνα 1985.
Ἡ ἄμυνα τῶν νηπίων, Θεσσαλονίκη 1986.
Πορτραῖτα τοῦ νεροῦ, Θεσσαλονίκη 1987.
Χέρια σκιᾶς, Θεσσαλονίκη 1988.
Διάκριση πνευμάτων, Θεσσαλονίκη 1989.
Νοσταλγία παραμέτρων, Ἀθήνα 1990.
Ἐν γῇ ἄλλοτρία, II (συγκεντρωτικὴ ἔκδοση), Ἀθήνα 1990.
Ἡ ἄλλη ἐκδοχή, Ἀθήνα 1991.
Στὴ δοκιμὴ τοῦ φέγγους, Ἀθήνα 1992.
Σπασμένοι συνειρμοί, Ἀθήνα 1993.
Ὑγρὰ τοπία, Ἀθήνα 1994.
Fireworks and Sparrows (ἐκδ. Primavera), Sydney 1994.
Τεφρὲς ἀκτὲς, Ἀθήνα 1995.
Ἐν γῇ ἄλλοτρία, III (συγκεντρωτικὴ ἔκδοση), Ἀθήνα 1996.
Τὸ ἄλγος τῆς παρρησίας, Ἀθήνα 1996.
Μετρητὲς ἀλγηδόνες, Ἀθήνα 1997.
Ἐπιφυλάξεις, Ἀθήνα 1998.
Λιτανεία χρωμάτων, Ἀθήνα 1999.
Ὅμβρια ὕδατα, Ἀθήνα 2000.
Ἡ δομὴ τῶν κρυστάλλων, Ἀθήνα 2001.
Ὁ βαθμὸς τῆς ἐκπλήξεως (ἀνθολογία), Ἀθήνα 2001.
Νεροσυρμὴ, Ἀθήνα 2002.
Australian Passport, διγλωσση ἀνθολογία (ἐκδ. Brandl & Schlesinger), Sydney 2002.
Οἱ πρῶτες ὕλες, Ἀθήνα 2003.
Ἐν αἰνίγματι καὶ ἐν ἐσόπτρῳ, Ἀθήνα 2004.
Mother. A Moving Reflection of God, (ATF Press) Adelaide 2005.
Σπηλαιώδη τοπία, Ἀθήνα 2005.
Σκευὴ κεραμέως, Ἀθήνα 2006.
Θολὰ ποτάμια, Ἀθήνα 2007.

Μνήμη Νίκου Χ. Γιανναδάκη

(Δεκάχρονα)

Ἐμεῖς γιὰ νὰ γνωρίσουμε τὴ μέρα
Γερά πατᾶμε στὴ μεγάλη νύχτα.

Ζήσιμος Λορεντζάτος

“Ὅσα καταγράφονται
δεσμεύονται στὸ χαρτί.
Ὅμως τὸ λευκὸ τῆς σελίδας τὰ ἐξαγνίζει
ἀπὸ τὴν θνητότητα τοῦ σωματικοῦ
τὸ πένθος τοῦ μαύρου!

Σ. Σ. Χ.

ΠΑΝΣΕΛΗΝΟΣ ΣΕ ΚΥΠΑΡΙΣΣΙ

Σκαρφαλωμένη πάνω σ' ένα κυπαρίσσι
ή πανσέληνος με οϊκτίρει
που με βλέπει θλιμμένο
μέσα σέ τόση υπερούσια φωτοχυσία.

Sydney-Brighton Le Sands 4-I-07

ΤΟ ΔΕΔΟΜΕΝΟ

Τὸ δεδομένο τούτης τῆς στιγμῆς
δὲν ξεπερνᾷ μονάχα ἐμένα
καὶ τὴν ἀντοχή μου.

Σημαδεύει τὴν ἀνθρώπινη μοίρα
ποῦ σωπαίνει
παραδομένη ἀπὸ καταβολῆς
σὲ μιὰ ἄγνωστη συμπαιγνία.
Καὶ κανεὶς δὲν τολμᾷ νὰ ζητήσῃ ἐξηγήσεις
μῆτε νὰ διαμαρτυρηθεῖ.

Sydney-Brighton Le Sands 18-1-07

ΜΕΤΕΩΡΙΣΜΟΣ Α΄

Δέν ξέρει πιά κανείς
τί νά φοβηθεῖ περισσότερο:

Τὸ τακτικὸ περπάτημα πρὸς τὸ βάθος
τοῦ ὀρίζοντα ποὺ κόβει τὸν δρόμο
ἢ τὸν αἰφνιδιασμὸ ποὺ πέφτει λαιμητόμος
ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους.

Sydney-Redfern 18-1-07

ΔΙΠΛΟ ΠΑΛΙΜΨΗΣΤΟ

Τὸ τριμμένο ροῦχο
εἶναι παλίμψηστο
ὄχι μόνο τοῦ σώματος
ποὺ εἰσέπραξε τὸ χειροκρότημα
ἀλλὰ καὶ τῆς ψυχῆς ποὺ θησαύρισε
τις ἀναμνήσεις.

Sydney-Redfern 18-1-07

Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ

Ὑμνοῦσαμε ἄλλοτε τὴν μνήμη
ὡς ἀκριβῇ ταμειοῦχο τῆς ζωῆς
ποῦ συγκρατοῦσε φιλάργυρα
γεγονότα ἀδιευκρίνιστα
αἰσθήματα ρευστά
κυμαινόμενες σκέψεις.

Σήμερα ἐπὶ τέλους ξυπνήσαμε
μπρὸς στὴ μεγάλη παρεξήγηση
ἀντικρίζοντας τὸ ἀνυπόστατο προσωπεῖο
ἀπόλυτου θανάτου
καθὼς τὸ ταμεῖο βρέθηκε τελείως ἄδειο
σὰν ἔλειψε ὁ τελευταῖος ναυαγοσώστης.

Sydney-Brighton Le Sands 22-1-07

ΠΡΟΣΩΠΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΒΑΘΟΥΣ

Θαμμένες πίκρες
στο βάθος τοῦ στήθους του
ἄφησαν κάτι πού προτίμησε νὰ μείνει
ἀνέκφραστο
ἀπὸ τὸ φόβο νὰ ἐκπέσει
σὲ συμβιβασμοὺς τοῦ σωματικοῦ.

Ἴσως ἐκεῖ θὰ ἔπρεπε ν' ἀναζητηθοῦν
τὰ ἀσυμβίβαστα γονίδιά του.

Brisbane-Perth 21-1-07

ΣΤΑ ΙΧΝΗ ΕΝΟΣ ΑΝΑΙΜΑΚΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

*Γράφοντας γίνομαι τὸ νῆμα κι ὁ λαβύρινθος.
Γιάννης Δάλλας*

Ἀλήθεια εἶναι πὼς ὅσο κι ἂν θελήσουμε
νὰ κατοπτεύσουμε τὸν μέσα πλοῦτο
δὲν μᾶς ἀφήνουν οἱ περισπασμοὶ
τῆς ἐκτυφλωτικῆς ἡλιοφάνειας
ποὺ τώρα πιά γεννᾷ μόνο σκιές!

Ἡ διαπάλη μὲ τὰ γράμματα τοῦ Ἀλφαβήτου
ἐν ἀπολύτῳ σιγῇ στὴν λευκὴ ὁθόνη
θηρεύει τὴν μορφὴ τῆς Ἀριάδνης
στὰ ἴχνη ἐνὸς ἀναίμακτου θανάτου
γιὰ τὸν Μινώταυρο.

Sydney-Redfern 6-2-07

ΔΕΙΓΜΑ ΑΥΤΟΣΕΒΑΣΜΟΥ

Μιά μοναχὴ σταγόνα ἦταν τὸ λάδι
ποὺ ἀπλώθηκε στὴν ἐπιφάνεια τοῦ νεροῦ
καὶ δὲν συμβιβάστηκε.

Ὕψιστο μάθημα αὐτοσεβασμοῦ
ἀπ' τὴν σιωπὴ τῶν ἀψύχων!

Sydney-Brighton Le Sands 9-2-07

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΦΕΛΩΣ ΕΠΟΧΟΥΜΕΝΟΥΣ

Ἐμεῖς δὲν κυνηγήσαμε θώκους
γιατὶ γνωρίζουμε:

Οἱ θῶκοι ἔχουν ἐγγενὴ κατάρρα
νὰ καταποντίζουν.

Καὶ καταποντίζουν κάθε στιγμή βαθύτερα
τὸν ἀφελῶς ἐποχούμενο.

Οἱ θῶκοι καθηλώνουν στὸ ἔδαφος
τῶν χαμερπῶν αἰτημάτων
ἀκόμη καὶ τοὺς ἰδαλγοὺς
τῆς εὐγενέστερης Κατακορύφου.

Sydney-Brighton Le Sands 9-2-07

ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΥΣΙΑΣ

Διῶξτε τὰ Εἰκαστικά
καὶ τὴν διακόσμησιν
ἀπ' τὴν φρυκτωρία τοῦ Λόγου!

Οἱ Τρεῖς Παῖδες ἐν Καμίνῳ
δὲν θὰ καταδέχονταν ποτὲ
νὰ τοὺς πετάξουν
γαρδένιες ἢ γαρύφαλα
οἱ θαυμαστὲς
βεβηλώνοντας τὴν Σκηνὴ τοῦ Μαρτυρίου.

Sydney-Redfern 9-2-07

AN ΔΕΝ ΕΝΥΧΤΩΝΕ ΝΩΡΙΣ

Κοιτάζοντας στην θάλασσα
ἀρχίζεις νὰ φοβᾶσαι
πὼς ὅλα γύρω ἔγιναν ρευστά.

Μὴ βρίσκοντας μπροστά σου
ἓνα κομμάτι ἀπὸ μουράγιο
νὰ κρατηθεῖς
ἀπλώνεις τὸ βλέμμα ὀρφανὸ
ὥς τὸ βάθος τοῦ ὀρίζοντα.

Σὲ κείνη μόνο τὴ νοητὴ γραμμὴ
πίστεψες πὼς θὰ βρεῖς σταθερότητα
κι ἀφηρημένος πῆγες ν' ἀκουμπήσεις.
Θά 'χες πνιγεῖ ἂν δὲν ἐνύχτωνε νωρὶς
ὅσες φορὲς
ἔμεινες μόνος μὲ τὴ θάλασσα.

Sydney-Brighton Le Sands 11-2-07

ΜΕ ΦΕΥΓΑΛΕΑ ΜΑΤΙΑ

Τὸ νέο μου διαμέρισμα
ἀπὸ τὸ προηγούμενο πιὸ μικρό.

Σ' ἓνα ἀπὸ τὰ δωμάτια κυριαρχεῖ
μονίμως τὸ ἡμίφως.
Ἐκεῖ λιμνάζουν σὰν λησμονημένα
παπούτσια καὶ παντόφλες μ' ἄλλα ἀντικείμενα
ὄχι ἀπαραιτήτως φθαρμένα
ἀφοῦ ὀλίγα ἀκόμη ἄπιαστα.

Ἀθροίζοντας χονδρικῶς τὰ ὑποδήματα
μέ φυγαλέα ματιὰ
τρομάζω κι ἀπεχθάνομαι τὸ θέαμα
μιὰ κι ὁ Θεὸς δὲν μ' ἔκαμε, εὐτυχῶς
Σαρανταποδαρούσα.

Sydney-Redfern 16-2-07

ΕΝΙ ΕΚΑΣΤΩ

*Εἶναι τὸ κλάμα φύλλων ἀνίκανων
νὰ ὑπερβοῦν τὰ ὅρια τῶν φύλλων.*

Wallace Stevens

Τὰ ὄρατὰ μεγεθύνονται.

Τὰ νοητὰ μελοποιοῦνται.

Τὰ φθαρτὰ μνημονεύονται.

Τὰ ἀόρατα προσκυνοῦνται.

Sydney-Brighton Le Sands 17-2-07

ΚΥΡΙΟΛΕΞΙΕΣ

Μὴ μοῦ μιλάτε πιά γιὰ ἀντικείμενα
κουράστηκα μιὰ ζωὴ νὰ ἀκούω «Ἀντί»
κι ὄχι μονάχα νὰ τὸ ἀκούω
ἀλλὰ καὶ νὰ τὸ ὑφίσταμαι σὰν ἔνοχος
κάθε φορὰ ποὺ πῆγα νὰ στηρίξω κάποιον «Συν».

Μιλῆστε μου λοιπὸν γιὰ τὸν ἥλιο
ποὺ διώχνει ἢ προσπαθεῖ νὰ διώξει
τὸ Σκοτάδι.

Μιλῆστε μου γιὰ τὴν βροχὴ
ποὺ σβήνει τὸν καύσωνα καὶ τὴν δίψα
ἐν παντὶ καιρῷ.

Μιλῆστε μου γιὰ δάκρυα
ποὺ δὲν προφθαίνουσι νὰ ξεπλύνουσι
τὴν σκόνη καὶ τὴν μοναξιὰ τῶν κτιστῶν...

Sydney-Brighton Le Sands 21-2-07

ΤΑ «ΤΙΜΙΑ ΔΩΡΑ»

Τὴν ἀκροθαλασσιὰ ποὺ βλέπεις ἀπόψε
ἴσως νὰ μὴν τὴν ξαναδεῖς
ὅμως αὐτὸ δὲν εἶναι λόγος γιὰ πένθος
ἐσὺ τουλάχιστον πρόλαβες καὶ τὴν εἶδες.

Ἄλλοι δὲν ἀξιώθηκαν μῆτε μιὰ φορὰ
νὰ δοῦν τέτοιο τοπίο
εἴτε γιατί γεννήθηκαν τυφλοί
εἴτε ἀπλῶς γιατί δὲν γεννήθηκαν.

Καιρὸς λοιπὸν νὰ μάθουμε
ἔστω καὶ στὸ παρὰ πέντε
πὼς ἡ εὐλογία τοῦ κόσμου μοιράζεται
τὶς περισσότερες φορές ὡς Ἀντίδωρο.
Τότε μονάχα ἀγιάζουν τὴν ζωὴ
τὰ «Τίμια Δῶρα».

Sydney-Brighton 28-2-07

Η ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΗ ΤΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ

«Ἡμίφως» θὰ πεῖ μισοσκόταδο
ὅμως ἀμφίβολο ἂν συμβιβασθεῖς
μέ τὸ δεύτερο
ὥς ἰσότιμο μέ τὸ πρῶτο.

Ποιοὶ λόγοι ἄραγε συνηγοροῦν
στὴν προτίμηση
ἐκεῖ ποὺ ἀναντίρρητα σοβεῖ
ἡ ἰσοτιμία;

Εἶναι τὸ πρῶτο βῆμα
ἡ ἀμφισβήτηση τῶν ὀνομάτων
ἐκεῖ ποὺ ἀδιευκρίνιστες συνθῆκες
τὰ ἐπέβαλαν ἀσυζητητί.
Μόνη ἐλπίδα νὰ ξαναγεννηθεῖ
ἡ πρὸ πολλοῦ καταποντισμένη
δικαιοσύνη στὰ πεπραγμένα.

Sydney-Brighton Le Sands 5-3-07

Η ΔΙΚΗ ΜΟΥ «ΒΑΤΟΣ»

“Ο,τι κι ἂν πάω νὰ πῶ ἢ νὰ γράψω
στο νοῦ μου ἔρχεται πάντα ἓνα «πρέπει».

Κι ἂν πάω νὰ κάμω κάτι
 ποὺ ποθεῖ ἡ ψυχὴ μου
 πάλι ἓνα «πρέπει» ὀρθώνεται μπροστά μου
 μὰ τούτῃ τῇ φορὰ πιδ αὐστηρὸ
γιατὶ δὲν εἶναι πιά ἡ Δαμόκλειος σπάθη
παρὰ ἡ πύρινη ρομφαία τοῦ Ἀρχαγγέλου.

Ποιὸς θὰ μπορούσε ἔστω μιὰ φορὰ
 νὰ μὲ παρηγορήσει
 πὼς μέσα μου προστάζει πάλι ὁ Θεός
ὅσο κι ἂν ἡ φωνὴ τῶν προσταγμάτων
 ποὺ μὲ κατευθύνει
 εἶναι ἀπλῶς ἀνθρώπινη
 «πολὺ ἀνθρώπινη», ἀλήθεια!

Ποιὰ τέλος πάντων δύναμη θὰ μπορούσε
νὰ χωρέσει τὴν δική μου «φλόγα»
 ποὺ μοῦ σφηνώθηκε στὸ στῆθος
 δίχως κανεὶς νὰ μὲ ρωτήσει;

Brighton Le Sands 24-3-07

ΠΡΑΞΗ ΑΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΗ

*Μονάχα ὁ Θεὸς μπορεῖ νὰ καυχηθεῖ
ὅτι μ' ἄκουσε νὰ παραπονιέμαι.*

Τ. Λειβαδίτης

Δὲν θὰ ἔχε νόημα νὰ παραπονιόσουν
σὲ συνανθρώπους
γιὰ παθήματα ἀπὸ πράξεις ἢ παραλείψεις
δικές σου
ἔργῳ ἢ λόγῳ ἢ κατὰ διάνοιαν.
Λίγες εἶναι οἱ θλίψεις πού ἔχει ὁ καθένας
γιὰ νὰ τοῦ φόρτωνες καὶ τὶς δικές σου;

Δὲν ἦταν ἄρα γενναιότητα σπουδαία
τὸ ὅτι ἔλεγες μόνο στὸ Θεὸ
τὰ παράπονά σου.
Ἦταν μιὰ ἐλάχιστη «πράξη» δικαιοσύνης
θὰ λέγαμε μᾶλλον «πράξη» στοιχειώδους ἰσορροπίας
κι ἂς μὴ «πραγματοποιήθηκε» ποτέ!

Sydney-Redfern 28-3-07

ΣΑΝ ΤΕΛΕΤΗ

Τὸ τελευταῖο βράδυ πρὶν νὰ κοιμηθεῖς
θά 'ναι μιὰ πανσέληνος πυρακτωμένη
γιά νὰ μὴ τρομάξεις καὶ πιστέψεις
πὼς κάτι ἀνολοκλήρωτο ἀπομένει.

“Ὅσα εἶδες κι ἔπαθες καθὼς πορευόσουν
σὲ δύσβατο μονο-πάτι «ὁδὸ τεθλιμμένη»
ἦταν ἱστορία τελείως προσωπική
πρὸ πολλοῦ μετρημένη
σὰν τελετή.

Sydney-Brighton Le Sands 10-4-07

ΟΙ ΔΙΑΛΕΙΠΟΝΤΕΣ

Πηγαίνουν κι έρχονται
σὲ ρυθμούς ατομικούς
χωρίς ν' αφήνουν νὰ ὑποψιασθεῖς
τὸ φύλο ἢ τὴν ἡλικία
ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ χαρακτηρίσει
τὸν σκοπὸ καὶ τὴν πορεία τοῦ καθενός
ἀνάμεσα στοὺς ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τῶν ἐσχάτων.

Redfern 23-4-07

ΤΑ ΑΥΤΟΝΟΗΤΑ

Γιὰ νὰ μπορεῖ σήμερα κάποιος νὰ ἀντιληφθεῖ
τὰ αὐτονόητα
πρέπει ὁ ἴδιος νὰ ᾖ «αὐτὸς ἐπὶ τὰ αὐτά»
τουλάχιστον μὴ ἀλλοτριωμένος.

Πόσοι μποροῦν ἀκόμη νὰ καυχηθοῦν
γιὰ τέτοια πρωτοτυπία;

Sydney-Brighton Le Sands 26-4-07

ΕΥΖΩΙΑ ΚΑΙ ΕΥΘΑΝΑΣΙΑ

Ρωτάει ὁ κοινὸς θνητὸς
ἓνα ἐρώτημα ἀπλὸ ἀλλὰ μεγάλο:
Ἄν ἔχει κάποιος τὸ δικαίωμα
νὰ ρυθμίσει ἔτσι τὴν ζωὴ του
ποὺ νὰ τὴν χαίρεται ὡς «εὐζωία»
χωρὶς αὐτὸ νὰ σημαίνει ἀνευλάβεια
ποιὸς θὰ τὸν ψέξει;

Γιατί νὰ μὴν μπορεῖ ὁ ἴδιος νὰ διαλέξει
ἐπίσης ἓνα τρόπο θανάτου εὐγενικό
ποὺ δὲν προσβάλλει μήτε τὸν Θεό
μήτε προβληματίζει συνανθρώπους;

Εἶναι ἀπαραίτητο νὰ ᾿ναι κάποιος Φιλόσοφος
γιὰ νὰ ὀνομάσει τέτοια λύση τοῦ δράματος
«εὐλογο τοῦ βίου ἐξαγωγή»;

Sydney-Brighton Le Sands 2-5-07

ΔΙΧΩΣ ΣΗΜΕΙΑ ΣΤΙΞΕΩΣ

Περπατᾶ καὶ κοιτάζει ἀδρανῇ καὶ κινούμενα
 μὲ τὴν ἴδια ἑκπληξή.
Ἐπαρέμφατος κόσμος!

Πινακίδες ὑπάρχουν
ἀλλὰ δὲν λειτουργοῦν
τις κατάργησε ὁ τελευταῖος κυκλώνας.

Ποιὸς θὰ κρατήσῃ σημειώσεις
 δίχως σημεῖα στίξεως;

Βουβὲς Ἑρινύες συνωθοῦνται νυχθημερόν
 οἱ ἐντυπώσεις.

Sydney-Brighton Le Sands 3-5-07

ΜΕΤΕΩΡΙΣΜΟΣ Β'

Εἶπες θὰ φύγουν τὰ σύννεφα
 ποὺ κρύβουνε τὸν οὐρανὸ
 καὶ πνίγουν τὴν ψυχὴ σου
μὰ πρόλαβαν νὰ φύγουν πρὶν βραδιάσει
 τὰ λευκὰ περιστέρια.

Ποιὸς τώρα θὰ ἐπικαλεσθεῖ τὴν εἰρήνην
 νὰ πείσει γιὰ ἐπιστροφή
 τὰ μαδημένα φτερά;

Sydney-Redfern 3-5-07

ΟΙ ΣΙΩΠΩΝΤΕΣ

Δὲν δικαιῶσαι νὰ κατηγορεῖς γιὰ «ἀμβλύνοια»
ἕναν ὁλόκληρο λαό
παρασυρόμενος ἀπὸ τὴν ὀξύνοια
τὴν δική σου
ἐνῶ καλὰ γνωρίζεις τίνος εἶναι δῶρο
ὅσες κι ἂν ἔχεις ἀναπτύξει δεξιότητες
στὰ μέτρα καὶ σταθμὰ τοῦ φθειρόμενου κόσμου.

Ἀκόμη κι ἂν δὲν λογαριάζεις ὅσο τὸ ἀξίζουν
τοὺς ἀνιδιοτελεῶς σιωπῶντες
δὲν εἶμαι ἐγὼ ποὺ θά 'πρεπε νὰ σοῦ θυμίσω
ὅτι ἀνάμεσά μας ὑπάρχουν καὶ ἀσκούμενοι
στὴν ἔμπρακτη ἀντίσταση χωρὶς λόγια
καθὼς καὶ οἱ ἀποκαραδοκοῦντες ἐν προσευχῇ.

Sydney-Brighton Le Sands 4-5-07

ΟΛΙΓΑΡΚΕΙΑ

Λιγοςτεύουν τὰ χρόνια κι οἱ μέρες
μὰ κανεῖς δὲν μπορεῖ νὰ κατηγορήσει κανένα
ποῦ μόνο Ἕνας εἶναι ὁ Θεός!

Sydney-Brighton Le Sands 6-5-07

ΟΥΔΕΙΣ ΦΘΟΝΟΣ

*Προχώρα, ή ώρα σου
δέν ἔχει ἀδελφές...*

Paul Celan

Πιὸ δυνατὸ ἀπὸ σένα τὸ χορτάρι
θὰ ξαναφυτρώσει μόλις κλείσει ὁ κύκλος
χωρὶς νὰ πρέπει ξανὰ νὰ διεκδικήσει
τὸν δικό του τόπο
ἐξοικειωμένο ἐκ τῶν προτέρων
μὲ τὸ Ἀπρόβλεπτο.

Sydney-Brighton Le Sands 6-5-07

ΤΟ ΗΘΟΣ ΤΟΥ ΔΕΝΤΡΟΥ

Στὸ δέντρο δὲν μετράει διόλου
ἂν εἶναι ἓνα ἢ τρία
ἢ δάσος πυκνό.

Οἱ ρίζες μένουν πάντα ἀκτίνες
ὅποιες διακλαδώσεις κι ἂν ἀκολουθήσουν
τελικὸς προσανατολισμὸς
τὸ κέντρο τῆς γῆς.

Ἡ στάση τοῦ δέντρου
σταθερὰ κατακόρυφη
τεντωμένο δάκτυλο πρὸς τὸν ἥλιο
ὅσα κλαδιὰ σπασμένα κι ἂν ἀπαιτήσῃ
ἓνας βίαιος ἄνεμος.

Τὸ ἦθος τοῦ δέντρου
ἡ κραυγὴ τοῦ δέντρου:
Σιωπὴ - Διδαχὴ!

Sydney-Brighton Le Sands 11-5-07

ΑΛΛΗΛΟΥΪΑ

*Ἡ παγωνιά τὸ μυστικό της ἔργο
τελεῖ ἀπόψε σιωπηλά.*

S. T. Coleridge

“Ὅ,τι ξεκίνησε πρέπει νὰ τελειώσει
ἤτοι νὰ τελειωθεῖ
ὁ ἄνεμος δὲν φύσηξε ἐπὶ ματαίῳ
τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ
Ἀλληλούϊα!

“Ὅ,τι γκρεμίστηκε κάποτε πρέπει
κι αὐτὸ νὰ συχωρεθεῖ
κανεῖς δὲν ἀξιώθηκε νὰ δεῖ
τὸ τέλος τῆς Ἱστορίας
Ἀλληλούϊα!

“Ὅσο τὰ νέφη χαμηλώνουν
κι ἀλλάζουν χρῶμα
ἐμεῖς θυμούμαστε τὸν ἥλιο πύρινο
στῆς καρδιᾶς τὸ αἷμα
καὶ γονατίζουμε
Ἀλληλούϊα!

Sydney-Brighton Le Sands 12-5-07

Ο ΕΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΒΥΣΣΟΥ

*Σὰν μύγα μακρυπόδαρη ἀπ' τὸ ρέμα πάνω
κινεῖται τὸ μυαλό του πάνω ἀπ' τὴ σιωπὴ.*

W. B. Yeats

Δέν τὴν ἀντέχουν οἱ πολλοὶ τὴν σιωπὴ
στερεῖ τὴν πρώτη πανοπλία.

Ὁλόγυμνος κανεῖς πῶς ν' ἀντέξει
τὸν ἑτασμὸ τῆς Ἀβύσσου;
Ἄβυσσος εἶναι ὁ ἄνθρωπος ὅσο κι ὁ Θεός!

Sydney-Brighton Le Sands 13-5-07

ΕΩΣ ΠΟΤΕ;

Δυὸ στίχοι μόνο
εἶναι ἀρκετοὶ νὰ σὲ πείσουν
πὼς ἀκόμη δὲν χάθηκε ὁ ἄνθρωπος
ποὺ ἔψαχνε ὁ Διογένης.

Ὡς πότε ἀλήθεια θά 'χεις τὴν ὑπομονή
νὰ ψάχνεις γιὰ δυὸ μόνο στίχους
στὸν ἀπέραντο ἀχυρώνα;

Sydney-Brighton Le Sands 13-5-07

ΦΛΟΓΕΡΗ ΣΥΖΥΓΙΑ

Ξεράθηκε στὴ γλάστρα ὁ βασιλικός.
Εἶναι σὰν νὰ μοῦ βομβαρδίσαν
ὅλη τὴν βεράντα.

Τί νὰ τὴν κάνω τώρα τὴν θεά
πρὸς τὴν θάλασσα
χωρὶς τὴν τρυφερότητα τῆς στεργιᾶς;

Sydney-Brighton Le Sands 15-5-07

ΚΕΚΛΕΙΣΜΕΝΩΝ ΤΩΝ ΘΥΡΩΝ

Δὲν ἔχεις πιά δικαίωμα νὰ γνωρίζεις
τὴν κοινὴ πορεία
μήτε νὰ ὀρίζεις τὴν ψῆφο σου
ὅλες οἱ κινήσεις ἔχουν καταντήσει
σαρκαστική δολιχοδρομία.

Ὁ κύκλος πρὸ πολλοῦ ἔχει κλείσει
καὶ τὸ κυνήγι τῆς φάλαινας συνεχίζεται
ἀνηλεῶς
παρὰ τὰ περὶ ἀντιθέτου θρυλούμενα.

Τώρα τὰ σκουπίδια δὲν φυγαδεύονται
σὲ ἀπόμακρες χωματερές.
Στολίζουν τὰ πεζοδρόμια κεντρικῶν δρόμων
τὰ ἀνακαλύπτεις καὶ σὲ χώρους ἀπρόσμενους.

Πόσο δημόσιος εἶναι ἀκόμη, Ἀδελφοί
ὁ κοινός μας βίος;

Sydney-Brighton Le Sands 20-5-07

ΜΙΚΡΗ ΡΑΨΩΔΙΑ

Ἐκεῖνοι πάλευαν χωράφια
κι ἐμεῖς ἀκούγαμε πουλιά
ὥσπου νὰ γείρει ὁ ἥλιος πρὸς τὴ δύση
προτείνοντας ἓνα ἀκόμη διάλειμμα
τελεία καὶ παύλα!

Sydney-Brighton Le Sands 21-5-07

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΩΝ ΜΑΝΑΔΩΝ

Ὁ λοφίσκος ἀπὸ φακὲς πάνω στὸ τραπέζι
ἰσοπεδώνεται ἀθόρυβα
καθὼς τὰ ἔμπειρα δάχτυλα
μιμούμενα τὰ μυρμήγκια
πᾶνε μὲ τὴν ἀφή ν' ἀπομονώσουν
μικρὲς πέτρες ἀθέατες
ποὺ εἶχαν συμπαρασυρθεῖ μὲ τὸν καρπὸ
στὴ δίνη τοῦ Ἀλωνάρη.

Στὸ πανδαιμόνιο τῆς μάχης
ὅλοι οἱ κόκκοι τῆς φακῆς παρακολουθοῦν
τις κἀννες τῶν ὅπλων:
Δὲν κραυγάζουν «παρουσιάστε»
ξορκίζουν ἐν ὀνόματι τῶν μανάδων
τὸν ἄδικο θάνατο μ' ἓνα «παύσατε πῦρ».

Sydney-Brighton Le Sands 28-5-07

ΤΟ ΣΚΟΤΩΜΕΝΟ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

Πεσμένο ανάσκελα κοιτάζει τώρα
τὸν οὐρανό.

Ἄσπρα δὲν ἦταν μόνο τὰ φτερά του
ἦταν καὶ ἡ φύση του λευκὴ
ἐξαρχῆς ταυτισμένη μὲ τὸν ἑαυτὸν της.

Τί κι ἂν τὸ φύτευσαν βιαίως
στὸ σκοτάδι;
Ἐκεῖνο συνεχίζει νὰ φέγγει
λευκότερο ἀπ' τὸ φῶς!

Sydney-Brighton Le Sands 2-6-07

ΟΛΑ ὩΣ ΕΚΕΙΝΟΣ

Ὅλα τελειώνουν
τὸ δέχομαι ὅπως τὸ λέτε.

Μὰ ὅλα εἶναι οὐδέτερα
ὅπως τὰ βλέπετε.

Ποιὸς θὰ μοῦ πεῖ ποῦ πῆγε
Ἐκεῖνος πού τ' ἄρχισε;

Sydney-Redfern 7-6-07

ΠΕΡΙΣΠΩΜΕΝΗ Η ΜΕΓΑΛΗ ΑΔΕΛΦΗ

«Σπασμένα» δὲν θὰ πεῖ «συντετριμμένα»
τῶν χειρῶν τὰ ἐπιτηδεύματα.
Ἵσως ν' ἀκολουθοῦν τὸ παράδειγμα
τῆς μεγάλης Ἀδελφῆς «Περисπωμένης»
ἐκείνης δηλαδή ποὺ ἔμεινε Συγκύπτουσα
γιὰ νὰ στεγάζει μὲ θαλπωρὴ ὅσα ἄστεγα
καθ' οἷονδῆποτε τρόπο ἀποκεφαλισμένα
ἀποφεύγοντας ὅλες τὶς ὀξεῖες
γωνίες ἢ ἐνέργειες
ἀγκυλωμένες καταστάσεις.

Sydney-Brighton Le Sands 8-6-07

ΕΞ ΕΝΟΣ ΠΑΝΤΕΣ

Δὲν θὰ μᾶς μάθουν τὴν εὐθεία
οἱ Γεωμέτρες.
Ἐκείνη ἐκπορεύεται μόνο ἐκ τοῦ Πατρός
κατακόρυφος ἄξονας τοῦ κόσμου.

Μήτε στὴ Μάνα δίδαξαν τὴν Ἀγάπη
ἔξω ἀπ' τὸν ἴδιο τὸ Θεό
κι ἄς φλυαροῦν ὅσο θέλουν
οἱ περιοδεύοντες χαρισματοῦχοι.

Ἐπιτέλους ἀκουσάτωσαν Παύλου:
«ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι ἐξ ἑνὸς πάντες».

Sydney-Brighton Le Sands 8-6-07

ΟΙ ΘΗΛΕΣ ΤΩΝ ΔΑΚΤΥΛΩΝ

Μὴν ἀκουμπᾶς τὴν φλούδα τῶν δέντρων
 μὲ θηλὴ τῶν δακτύλων
ἀκόμη κι ἂν φαίνεται νὰ ἔχει στεγνώσει
 ἀπὸ ξαφνικὴ ἀνομβρία.

Ἡ φλούδα τῶν δέντρων διατηρεῖ ἄγνωστες πτυχές
 μυστικὰ κρατούμενα ἀνεξάντλητης εὐφορίας
καθὼς ἐπικοινωνοῦν ὑποδορίως
 μ' ὅλα τὰ ἔνσαρκα
γι' αὐτὸ τὸν λόγο ἐπιβάλλεται προσοχὴ
 στὶς θηλές τῶν δακτύλων.

Sussex Inlet, N.S.W. 9-6-07

ANTE PORTAS

Ἐνιωθε τὶς δυνάμεις τοῦ νὰ δραπετεύουν
ἀπ' τὸ ἐξαντλημένο κορμὶ
καὶ δὲν μποροῦσε νὰ πιστέψει
πὼς τὸν ἀκουμποῦσε τὸ τέλος
τέρμα μαζὶ καὶ τελείωση
τῶν πολλαπλῶν τοῦ ἀτελειῶν.

Αὐτὸς συνήθως ὁ βηματισμὸς
μὲ τὸν ὁποῖο ἔρχονται τὰ μεγάλα
τὰ σπουδαῖα τῆς αὔριον
τὰ ἀληθινά.

Ποιὸς θὰ μποροῦσε νὰ μαντέψει
τόσο ἀθόρυβο αἰφνιδιασμὸ
νὰ ἔχε προλάβει δυὸ λόγια
σὲ ἀνύποπτο χρόνο
πειστικά γιὰ υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων!

Sydney-Brighton Le Sands 11-6-07

ΣΥΝΟΜΙΑΗΤΗΣ ΦΥΤΩΝ ΚΑΙ ΑΝΘΕΩΝ

Ἀπίθανος ἄνθρωπος
ὁ ἐκ Μυτιλήνης Κύρ Γιώργης Ἀλβανός
καθὼς μέρα νύχτα ξομπλιάζει
στὸν καμβὰ ἀπεράντου Θερμοκηπίου
γονίδια καὶ κύτταρα τοῦ φυτικοῦ κόσμου
καταμετρώντας βασικὲς ποικιλίες τῆς φύσεως
προκαλώντας ἀποκαλύψεις
τεχνητῆς ἐπιλογῆς
χωρὶς νὰ ἔχει ἀκούσει ποτέ
γιὰ regressus ad infinitum!

Ὁ Κύρ Γιώργης συνομιλεῖ μὲ τὸν κόσμο
τῆς χλωρίδας
ὅπως μὲ τὴν γυναῖκα του Κωνσταντίνα
ποῦ τοῦ διαβάζει Γραφή καὶ βίους Ἀγίων
ἐνῶ ἐκεῖνος ἐνωτιζόμενος εὐλαβῶς
ἐλέγχει δοξολογώντας καὶ τὴν χθεσινὴ μεταμόσχευση
στὸ τυραννισμένο κλωνιὶ λιπόσαρκης ὀρχιδέας.

Sydney-Brighton Le Sands 11-6-07

ΑΝΕΠΙΓΝΩΣΤΗ ΕΚΠΤΩΣΗ

Ἦ Ἀγλαΐα ἐπικαλεῖται τὴν ὄραση
ἢ Μελπομένη τὴν ἀκοή.
Μήτε ἢ Λία μήτε ἢ Μένη γνώρισαν
τὴν εὐγενή των καταγωγή!

Sydney-Brighton Le Sands 12-6-07

ΑΝΕΣΤΡΑΜΜΕΝΟΣ ΣΤΥΛΙΤΗΣ

*Ἰσχύσατε, χεῖρες ἀνειμέναι καὶ γόνατα παραλελυμένα.
Ἑσαΐας 35,3*

Λίγες τρίχες εἶναι μονάχα
ποὺ καθὼς κρέμονται ἀπὸ γυμνὸ σύρμα
διαλείπουσα γενειάδα Γέροντος Ἑρημίτου
ἀντὶ ν' ἀποξηρανθοῦν εἰς τὸ παντελές
καὶ νὰ πέσουν
τρέφονται ἀνεπαισθήτως μόνο ἀπ' τὸν ἀέρα
ἀειθαλές φυτὸ ἀερόβιο.

Δὲν εἶναι Ἀνεμούριο
δὲν εἶναι Φουλάρι
δὲν εἶναι Φλάμπουρο
προελαύνοντος Κατακτητοῦ.

Πέρα ἀπὸ κάθε προσδόκιμο
ἐπανερχόμενης ἀνθηφορίας
εἶναι ὁ ἔσχατος καὶ ὁ πρῶτος τρόπος
ὁ θεανδρικός Τόπος τοῦ θαύματος.

Sydney-Brighton Le Sands 14-6-07

«ULURU»

Μονόλογος μονολόγιστος τῶν Αὐτοχθόνων.
Τὰ ἀπαρέμφατα «Οὐ» τῆς Ἀντιγόνης.
Ὑποτροπιάζοντες Θρῆνοι τοῦ Ἱερεμίου.
Ἡ φωνὴ τῶν Προφητῶν.
Ὡς φωνὴ ὑδάτων πολλῶν.

Sydney-Brighton Le Sands 16-6-07

ΕΡΜΑΙΟ ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΥ

Τὸ φύλλο
πρὶν πέσει ἀπ' τὸ δέντρο
διεκδικεῖ στὸν ἀέρα
ἐμβαδὸν αἰώρας.

Ὑποτασσόμενο στὴ βαρύτητα
ἐπιστρέφει στὴ γῆ
ἔρμαιο τοῦ πληθυντικοῦ
ἔσχατη πανδαισία ἀφομοιώσεως.

Sydney-Brighton Le Sands 17-6-07

Η ΑΡΜΟΝΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ

Δὲν εἶν' οἱ λέξεις πού θά σ' ὀδηγήσουν
νὰ γνωρίσεις τὸ Ἄρρητο
πολὺ λιγότερο νὰ τὸ πεῖς.

Εἶναι τὸ μέτρο ἰσονομίας
τοῦ μέσα κι ἔξω
γιὰ νὰ μὴ γείρει ὁ ζυγὸς
ἁρμονίας τοῦ Σύμπαντος.

Sydney-Brighton Le Sands 18-6-07

ΑΞΙΟΠΙΣΤΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ

Ὁ καρπὸς στὸ καρύδι ἢ τὸ ἀμύγδαλο
σοβεῖ ἀπαρამείωτος
πίσω ἀπ' τὸ τσόφλι
ἀρκεῖ πού θήλασε στὴν ὥρα του
νερὸ καὶ ἥλιο.

Τὰ περαιτέρω ὅπως καὶ στὸν ἄνθρωπο:
Ἐν γούνασι θεῶν!

Sydney-Brighton Le Sands 18-6-07

ΤΟ ΙΕΡΟ «ΠΡΩΤΥΣΤΕΡΟ»

«Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν,
ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον
πολυέλεε Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν».
(Ἀκολουθία Βαπτίσματος)

Ποτὲ πρὶν
δὲν εἶχε φανεῖ εὐρύτερο ἢ λαμπρότερο
τὸ παράθυρο τῆς βιτρίνας.

Τὸ εὖρος τοῦτο συνδυαζόμενο μ' ἓνα βάθος
ἀθέατο μὲν σὲ πρῶτο πλάνο
πλὴν προφανῶς δεδομένο
δὲν ἄφηνε ἀμφιβολία σὲ βάσκανο ὀφθαλμὸ
γιὰ ἐπικείμενες ἐκλάμψεις
ἀπ' τὴν «Στολή τὴν πρώτη».

Ἡ ἀθέατη ἀκόμη «Στολή»
προκάλεσε κάποτε βανδαλίζοντες Νέους
νὰ τὴν μετατρέψουν σὲ ράκη sine ira et studio
πρὶν τὴν θαυμάσουν οἱ φιλοθεάμονες
πρὶν τῆς ἐπιθέσουν πληγὲς Ληστὲς κατ' ἐπάγγελμα
στοὺς ὁποίους ἐπέπρωτο νὰ περιπέσει.

Τώρα μόνο ἡ εὐσπλαγχνία
τοῦ Καλοῦ Σαμαρείτη μπορούσε
νὰ χορηγήσει στὸν πανδοχέα τὸ ἀντίτιμο
γιὰ «ἔλαιον» καὶ «οἶνον»
ἐν τῷ ἐπ' ἀνέρχῃ στὸν ἀνυπεράσπιστο
πού πάλι ἄφησαν «ἡμιθανῆ»!

Sydney-Brighton Le Sands 24/25-6-07

ΞΑΝΑ ΤΟ ΚΥΜΑ ΘΑ ΓΥΡΙΣΕΙ

Μονότονο τὸ κύμα θὰ γυρίσει
νὰ χαιρετήσῃ ἀπ' τὴν ἀρχὴν
μὲ μιὰν εὐχὴν ποὺ ἀπλώνεται
σ' Ἀνατολὴ καὶ Δύση.

Τὰ φύκια καὶ τὰ βότσαλα
δὲν θὰ ἐμποδίσῃ
νὰ λένε τὴ δική τους προσευχή
γιὰ ὅσους χάθηκαν
στὸ ἄλμυρὸ νερὸ
ὅταν δὲν βρέθηκε κανεὶς νὰ βοηθήσῃ.

Ὅμως τὸ ἴδιο κύμα ἕνα πρωὶ
γιὰ ἐνὸς λεπτοῦ σιγὴν θὰ σταματήσῃ
πενθώντας τὴν Αὐγήν
κι ὕστερα πάλι τὸν μονόλογο θὰ συνεχίσει
γιὰ ὁλόκληρη τὴ γῆ.

Sydney-Brighton Le Sands 29/30-6-07

ΣΙΩΠΗΛΗ ΑΝΤΙΣΤΙΞΗ

Δέντρα
κραυγές κατακόρυφες
σιωπηλή αντίστιξη
στό κυρτό τῆς θάλασσας
τὸ κοῖλο τ' οὐρανοῦ
τὴν δική μου καθίζηση.

Sydney-Brighton Le Sands 3-7-07

ΜΟΝΑΣ ΠΛΑΤΥΝΟΜΕΝΗ

Μιὰ λέξη, ἓνα ὄνομα
ἓνα νόημα
ἓνας ἦχος.

Δυὸ λέξεις, ἤδη σύμπλεγμα
νέο σύστημα
ἀνεξιχνίαστο πλῆθος.

Sydney-Bangkok 15-7-07

ΑΠΟΛΥΤΗ ΜΩΡΙΑ

Μὴν ἐπιμένεις νὰ ρωτᾷς γιὰ τὸ εἶναι
μεῖνε σ' αὐτὸ ποὺ βλέπεις ἢ ἀκοῦς
τὸ πολὺ καὶ σ' αὐτὸ ποὺ διαισθάνεσαι.

Διαφορετικά, ἀνατρέπεις τὸν Κτίστη
χωρὶς νὰ παίρνεις τὴν θέση Του
ἀπόλυτη μωρία Δικτατορίας.

Ἀθήνα (Μακρυγιάννη) 20-7-07

ΤΟ ΛΑΛΕΙΝ ΚΑΙ ΤΟ ΣΙΓΑΝ

Λιγότεψαν τὰ λόγια μου
μὰ πλήθυνε ἡ ψυχὴ μου
στὴν παρουσία τοῦ Θεοῦ
τῆς Σιωπῆς.

Ἀθήνα (Μακρυγιάννη) 24-7-07

ΤΟ ΣΧΗΜΑ ΚΑΙ ΤΟ ΘΕΑΜΑ

Στὴν Κατερίνα Δημάκη

Περιμένοντας νὰ φανεῖ ἡ σιλουέτα
μέσ' ἀπὸ τὰ ἱστορικὰ σοκάκια τῆς Πλάκας
ἡ ψυχὴ χαλαλίζει τὸ σχῆμα στὴν ὄραση
κι ἀνασαίνει τὸ θέαμα ἐν κατανύξει.

Ἀθήνα («Φανάρι τοῦ Διογένη») 3-8-07

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΣΤΟΝ ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗ

Μπρούντζινος στέκεις πίσω ἀπὸ τοὺς
λερωμένους θάμνους
ἀδικημένε Στρατηγέ
γιατὶ προσπάθησες νὰ κατηχήσεις
ἓνα λαὸ πὺ δὲν εἶχε ὦτα
νὰ ἐνωτισθεῖ τὴν προσευχή σου.

Γι' αὐτὸ τὸν ἀκολουθεῖ ἀδιαλείπτως
ἡ σκιά τῆς ἡττας
στὰ μικρὰ καὶ τὰ μεγάλα
ἀδιακρίτως.

Ἀθήνα (Μακρυγιάννη) 5-8-07

ΚΥΡΙΑΡΧΟΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΠΙΟΧΩΝ

Ἴδου καὶ πάλι
τὸ πεῦκο πλάι στὸ κύμα
ἢ ξερολιθιά κι ὁ ἀπρόβλεπτος ἄνεμος
στὸ νησὶ πού σχεδὸν ὅλοι ἐγκαταλείπουν
μόλις ἔλθει ὁ χειμώνας.

Πῶς συντονίζεται ἡ ψυχὴ
μὲ ἄγραφες σελίδες Ἡμερολογίου
ἀποτιμώντας ἀνυπόστατες ὥρες
μονάχα στ' ὄνομα τῆς «σαιζόν»
τὴν συχνότητα δρομολογίων τοῦ πλοίου;

Ἄν στὸ μικρὸ νησὶ ἡ μοναξιά
εἶναι τὸ φλάμπουρο τοῦ χειμῶνα
στὶς πόλεις γίνεται Βρυκόλακας
κυρίαρχος ὅλων τῶν ἐποχῶν.

Σκύρος (Skiros Palace) 24/25-8-07

ΤΟ «ΧΑΜΕΝΟ ΚΟΡΜΙ»

Δὲν πρόκειται γιὰ βρισιὰ
σὲ λαϊκὴ γλώσσα.
Μήτε γιὰ κέλυφος
ποὺ διαλύθηκε καθ' ὁδόν.

Εἶναι καταγγελία μαζί καὶ ὁμολογία
πὼς χαραμίστηκε ὁλόκληρη Ἐνανθρώπηση
στὰ ὄρια τοῦ ὁρατοῦ καὶ ψηλαφητοῦ.

Ἀθήνα (Μακρυγιάννη) 5-9-07

ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΑΓΩΝΙΑΣ

Τὰ ποὺ συνέβησαν τὸ φετεινὸ Καλοκαίρι
δὲν ἦταν μόνο ἀπρόβλεπτα
στὰ μέτρα τοῦ ἀνθρώπου.

Εἶχαν καὶ μιὰ κανονικότητα
φονικῆς συμμετρίας
ἀλληλοσυντηρούμενος συσκοτισμὸς
μέ φωτιές ἀλλεπάλληλες
σ' ὅλη τὴν χώρα.

Ἄρα δὲν ἦταν μόνο «ἀσύμμετρη ἀπειλή»
ἦταν ἀσκήσεις ἀγωνίας
ἀκόμη καὶ γιὰ νήπια...

Athens-Bangkok 7-9-07

ΟΘΟΝΙΑ ΚΑΙ ΟΘΟΝΕΣ

Δέν θέλω διακόσμηση στὰ σεντόνια
στὶς μαξιλαροθῆκες
στὰ τραπεζομάνδηλα
προπάντων ὅμως δέν θέλω νὰ βλέπω
χα-ρα-κιές!

Μονόχρωμα τὰ θέλω πιά ὅλα
σὰν τὸν ἀνέφελο οὐρανό
ἀπλὸ γαλάκτωμα στὸ γαλάζιο
νὰ μὴ σκαλώνει πουθενὰ τὸ μάτι
νὰ μὴν ἀγκυλώνεται ἡ ψυχὴ
νὰ μὴ στενεύει ἡ ἀνάσα.

Κουράστηκα βρὲ ἀδερφε νὰ βλέπω
γεωμετρικὰ σχήματα
ποῦ μοῦ θυμίζουν τεμαχισμούς.

Sydney-Brighton Le Sands 8-9-07

ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΡΟΜΗΘΕΑ ΜΕΧΡΙ ΤΟΝ ΠΡΟΔΡΟΜΟ

Μένει νὰ ξαναβροῦμε τὴ ζωὴ μας
τώρα ποὺ δὲν ἔχουμε πιά τίποτα.

Γ. Σεφέρης

“Ὅσο κι ἂν ἔχουμε ξεπέσει
δὲν χάθηκαν εὐτυχῶς ἀνεπιστρεπτὶ
τὰ ἴχνη τοῦ Προμηθέα καὶ τοῦ Προδρόμου
στὴ σκοτεινὴ καταπακτὴ
τῆς συλλογικῆς μνήμης.

“Ὅσο κι ἂν ἔχουμε ξεχάσει
τὸν ἑαυτὸ μας
μᾶς θυμοῦνται οἱ Ἄλλοι
ὥς τὴν ἄκρη τῆς γῆς.

Πιὸ πολὺ μᾶς θυμοῦνται οἱ ξένοι
ποὺ δὲν μποροῦν νὰ πιστέψουν
πόσο ξεπέσαμε!

Sydney-Brighton Le Sands 15-9-07

ΜΟΝΟ ΕΚΕΙΝΟΣ

Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι,
καὶ ἐγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς.

Ματθ. 11,28

Μὴν ποῦμε ἐμεῖς στοὺς κουρασμένους
πὼς θὰ τοὺς ἀναπαύσει ὁ Χριστός.
Ἐκεῖνοι τώρα θέλουν ἓνα ἥσυχο καναπέ
κι ἓνα φρεσκοπλυμένο σεντόνι.
Τίποτε ἄλλο.

Ἀργότερα, ὅταν συνέλθουν ἀπὸ μόνοι τους
θ' ἀρχίσουν νὰ βλέπουν τὸν Χριστὸ
νὰ φυτρώνει ἄσπιλος κρίνος
μέσ' ἀπ' τὸ σεντόνι
ἀκουμπώντας στὸν ἴδιο καναπέ.
Καὶ θὰ πιστέψουν.

Sydney-Brighton Le Sands 16-9-07

Η ΛΕΠΤΗ ΑΜΜΟΣ ΠΟΥ ΚΑΤΟΛΙΣΘΑΙΝΕΙ

Ὁ πόνος δὲν ἀντέχεται νὰ βλέπεις
τὸ φῶς νὰ λιγοστεύει χωρὶς ἀντίσταση
ὅπως ἡ λεπτή ἄμμος ποὺ κατολισθαίνει
ἀκολουθώντας τὸ δικό της βάρος
στὸν μηχανισμό τῆς κλεψύδρας.

Κι ὅμως ὅλα τριγύρω προσποιοῦνται
πῶς δὲν ἄλλαξε τίποτα
στὸν κόσμο τοῦ Θεοῦ
τὸ προαιώνιο Σχέδιο τῆς θείας Προνοίας!

Sydney-Brighton Le Sands 18-9-07

Η ΜΝΗΜΗ ΑΡΝΕΙΤΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΠΑΛΑΙΩΣΗ

Βλέματα ἄθῳα δὲν ὑπάρχουν πιὰ
καήκανε, ξερὲς πευκοβελόνες
σὲ λαίλαπα «παρθένου δάσους»
εὐτελῶν ἀνταγωνισμῶν.

Σώματα στροβιλίζονται ὡς ἄψυχα ἐκμαγεῖα
σὲ ὄρθια πίστα - γιγαντοθόνη
φλεγόμενη
ἡ τρίτη διάσταση ἔπαυσε νὰ ἐπικαλεῖται
τὸν οὐρανό.

Ὅνόματα λαμπερά, ἐκπτώσεις μετωνυμίας
κι ἡ μνήμη ἀρνεῖται τὴν ἀναπαλαίωση
σὲ Κινηματογράφο «μὴ ὁμιλοῦντα».

Sydney-Brighton Le Sands 22-9-07

«ΣΥΝ-ΕΧΕΙΑ»

Λέξη πρὸ πάντων μαγικὴ
στὰ χεῖλη τοῦ γκρεμοῦ
ποὺ κουβαλάει σ' ἓνα «κοιβά»
ὅλο τὸ φῶς τοῦ κόσμου.

Ἀλλοίμονο στὸν ἄφρονα
ποὺ δὲν τὴν σεβαστεῖ!

Sydney-Brighton Le Sands 23-9-07

ΑΧΝΟ ΦΕΓΓΑΡΙ

Ήταν καὶ δὲν ἦταν στὸν οὐρανὸ
τὴν ὥρα τοῦ ἀπογεύματος
ζητιάνος τὸ Φεγγάρι!

Ποτὲ δὲν ἦταν τόσο λίγο
στὴ «λίγωση»
ποτὲ στὴ «γέμωση» τόσο ἐκφαντορικό.

Ὅπως, Ἀδέλφια, κι ἂν τὸ δοῦμε
θλιβερὸ Σύμβολο
διαλείποντος κόσμου
τέτοιο φεγγάρι.

Sydney-Brighton Le Sands 23-9-07

ΑΛΛΑΓΗ ΠΛΕΥΣΕΩΣ

Νεώτερος δὲν ἤθελε νὰ καταγγέλλει
φρόντιζε μόνο τὴν ἀπλὴ περιγραφή
ἀρκεῖ νὰ ἦταν ἀκριβὴς καὶ καθαρὴ
χωρὶς στρεβλωτικὲς προκαταλήψεις
ὅσο σκληρὴ καὶ ἂν ἦταν ἡ πραγματικότητα.

Δὲν ἔβαζε σὲ πρώτη θέση τὴ δική του γνώμη
μὴ θίξει κανένα
μὴ θεωρηθεῖ Δημαγωγός.

Τὸ μόνο ποὺ ἔκανε καμιά φορὰ
ἦταν κάποια «παρομοίωση»
δηλώνοντας παρατηρητικότητα
ὕπαιτισσόμενος εὐαισθησία.

Σήμερα, ἂν δὲν καταγγεῖλει ἐπωνύμως
τὸν Ψεῦτη καὶ τὸν Κλέφτη καὶ τὸν Ἄμουσο
αἰσθάνεται μωρὸς καὶ συνένοχος
ἐνῶ ἐκεῖνοι πληθύνονται
ἐπικινδύνως.

Sydney-Brighton Le Sands 24-9-07

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΒΗΜΑ

Βλέποντας ἀπὸ μακριὰ τὸ μῆκος τοῦ δρόμου
αἰσθάνεσαι ἓνα ἀόρατο χέρι
νὰ σοῦ ἀδειάζει τὸ στῆθος
νὰ σοῦ κόβει τὰ γόνατα.

Πόσα ἀκόμη μυστικά θ' ἀνακαλύψεις
πρὶν πᾶς μὲ τοὺς πολλοὺς
στὴν τάξιν τῶν Ἀκινήτων!

Ὁ δρόμος ἔχει νικηθεῖ μόλις κάμεις
τὸ πρῶτο βῆμα.

Μήπως αὐτὸ ἰσοδυναμεῖ
μὲ τὸ πρωινὸ Σταυροκόπημα
ὅπως τὸ ἔκαναν οἱ πιστοὶ
πρὶν ἀφήσουν τὸ σπῖτι;

Sydney-Brighton Le Sands 26-9-07

ΤΟ ΔΙΛΗΜΜΑ

Παλεύοντας τὸ δίλημμα
μετρᾷς τὴν μοναξιά σου
μὴ ξέροντας ποιά δύναμη
θὰ σὲ παρηγορήσει.

Πῶς ν' ἀπαντήσεις δυὸ φωνές
μόνο μὲ τὴ δική σου;
Πῶς νὰ δεχθεῖς ἀντίφαση
ποὺ σχίζει τὴ ζωή;

Σωπαίνεις καὶ σταυρώνεσαι
ζητώντας ἀπὸ τὸν Θεὸ
νὰ μὴ σ' ἀφήσει ἡ χάρη Του
«δίψυχος» νὰ τελειώσεις.

Sydney-Redfern 27-9-07

ΜΕΤΡΗΣΕ ΜΑ ΔΕΝ ΠΡΟΛΑΒΕ

Τέλειωσε ἡ μέρα
κι ἡ βδομάδα
κι ὁ μήνας.
"Ὅπως τελειώνει ὁ καφές
ἡ ζάχαρη
καὶ τὸ ψωμί.

Ὁ ἄνθρωπος ποὺ τὰ μέτρησε
δὲν πρόλαβε νὰ τελειώσει
συμμετρικὰ τὴν ζωὴ του.

Εἶναι ἄραγε ἀκόμη σωστὸ νὰ λέμε
«ἐξεμέτρησε τὸν βίον»
καθένας ποὺ ἀπλῶς πεθαίνει;

Melbourne-Sydney 30-9-07

ΟΤΑΝ ΛΙΓΟΣΤΕΨΑΝ ΤΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΑ

Οἱ ἄρματολοι κρεμούσανε
στὰ δέντρα τ' ἄρματά τους
κι οἱ ποιητὲς τοὺς στίχους των
στὴ ράχη τῶν πουλιῶν.

Οἱ ποιητὲς μετανάστευσαν
στὴ λευκὴ σελίδα
ὅταν δὲν εὔρισκαν πιά
λευκὸ περιστέρι!

Sydney-Brighton Le Sands 3-10-07

ΑΤΜΗΤΗ ΣΤΙΓΜΗ

Τίποτε πιὸ δυνατὸ
τίποτε πιὸ ἀκέραιο
ἀπὸ τὴν ἀτμῆτη στιγμὴ!

Μιὰ τρύπα ἄκρας σιωπῆς
κάποτε ἀπύθμενης ὀδύνης
ἡ στιγμὴ ποὺ σοῦ πῆρε τὸ φῶς
καὶ σοῦ ἔκλεισε στὸ στόμα.

Sydney-Brighton Le Sands 6-10-07

ΜΟΝΟΣ ΚΑΙ ΑΚΕΡΑΙΟΣ

Ὁ ἀληθινὸς Ὀδυσσεύας
δὲν παλιννόστησε ποτὲ ὀριστικά.
Ὅχι γιατί δὲν ἀγάπησε τὴν Ἰθάκη
ἢ τὴν Πηνελόπη.
Ἀλλὰ γιὰ νὰ μὴ λιγοστέψει ἡ νοσταλγία
μὴ μείνει ἐκτεθειμένο γιὰ ἀπαλλοτρίωση
πάτριο ἔδαφος.

Sydney-Brighton Le Sands 7-10-07

ΣΤΟ ΛΥΚΑΥΓΕΣ ΤΟΥ ΝΟΥ

Οἱ λέξεις ἔχουν σῶμα
ἔχουν καὶ ψυχή.

Ὅμως δὲν εἶναι ἀκίνδυνο θήραμα
μήτε κατάκτηση σταθερή
τὸ σῶμα τῶν λέξεων.

Ὅλονυχτία ὀδύνης εἶναι
ἡ ψηλάφηση τοῦ σωματικοῦ
ὥσπου ν' ἀρχίσουν νὰ ὑποχωροῦν οἱ ἀντιστάσεις
στὸ λυκαυγὲς τοῦ νοῦ.

Sydney-Brighton Le Sands 13-10-07

Η ΝΥΧΤΑ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΡΤΑ

Δέν ἤθελε νὰ κοιμηθεῖ
δέν ἤξερε νὰ ζήσει.

Ἡ νύχτα τὸν περίμενε
πίσω ἀπὸ τὴν πόρτα
ὥς τὴν αὐγή!

Sydney-Brighton Le Sands 14-10-07

ΠΑΡΗΓΟΡΟΥΝ ΟΙ ΛΕΞΕΙΣ

Σὲ περασμένα χρόνια
ὄχι πολὺ μακρινά
ὄνειρο τῆς εἰρήνης ἦταν
μιὰ στέγη.

Τώρα πὺ οἱ στέγες βομβαρδίζονται ἀπὸ
παντοῦ
μόνη καταφυγὴ τὸ ὑπόστεγο
κι ὅποιος προλάβει.

Sydney-Brighton Le Sands 14-10-07

ΤΟ ENTOMO

Τί περισσεύει νὰ κόψεις
ἀπ' τὸ ἔντομο
πέρα ἀπὸ τὶς ὑποτυπῶδεις ἀρθρώσεις του;

Κι αὐτὸ ἀκόμῃ δὲν ἔπαψε νὰ προκαλεῖ
τὸν ἀτομισμὸ τοῦ ἀνθρώπου!

Sydney-Brighton Le Sands 14-10-07

ΤΟ ΜΕΓΑ ΑΛΛΟΘΙ

Ποίημα, τὸ μέγα «Ἄλλοθι»
πὼς δὲν φοβούμαστε
τὴν μοναξιά
τὸν θάνατο
τὴν ἀσχήμια.

Ποίημα, οἱ «πρῶτες βοήθειες» τ' Οὐρανοῦ
ὅταν ἡ γῆ λιποθυμάει!

Sydney-Brighton Le Sands 16-10-07

ΤΑ ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΧΑΜΟΥ

Σὲ ἀπαρέμφατους ἄγρους
 μονολογοῦσε
 κάτι σὰν σπάραγμα λησμονημένου τραγουδιοῦ
 μὰ ἦταν μόνο ἡ μελωδία ποὺ γυρνοῦσε
 πὶὸ σταθερὴ ἀπὸ τὰ λόγια τοῦ χαμοῦ!

Sydney-Brighton Le Sands 17-10-07

ΟΙ ΟΠΛΕΣ ΤΟΥ ΑΛΟΓΩΝ

Οἱ ὀπλὲς τῶν ἀλόγων βυθισμένες στὸ χόρτο
καθὼς βοσκοῦσαν νωχελικὰ
στὸ ἀγουροξυπνημένο νησί
ἦταν μία νέα τύψη.

Παραπέμποντας στὰ βότσαλα τῆς ἀκτῆς
μὲ τίς ραβδώσεις καὶ τὰ νερὰ ἄψυχης ὕλης
μετροῦσαν πόσο μποροῦν ν' ἀδικηθοῦν
παροπλισμένα
τὰ λαμπερὰ νύχια ὀλοζώντανου σώματος.

Sydney-Redfern 18-10-07

Η ΕΚΔΙΚΗΣΗ ΤΟΥ ΧΑΡΟΥ

Σαπίσανε τὰ δόντια του
καὶ πέσαν τὰ μαλλιά του
τὰ ὄρη τὸν ξεχάσανε
οἱ μακρινὲς Μαδάρες
σὰν καὶ τὶς ροῦγες τοῦ χωριοῦ.

Μὰ πιὸ βαρὺ τοῦ φάνηκε
τοῦ Γέρο Καπετάνιου
ποὺ ὁ ἥλιος τὸν ἀρνήθηκε
καὶ μπλιός του δὲν τοῦ δίνει
νὰ τοῦ ζεστάνει τὸ κορμὶ
πρὶν τὸ ξυλιάσει ὁ Χάρος
ἐκδίκηση γιὰ μιὰ ζωή!

Sydney-Brighton Le Sands 20-10-07

ΣΙΩΠΗΛΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

“Όσες φορές κι ἂν κάψετε τὸ δάσος
οἱ σπόροι εἶναι στὴ γῆ
ν’ ἀντισταθοῦν στὴ βία καὶ τὸ θράσος.

Ἡ χλόη ποὺ δὲν εἶχατε προσέξει
χνούδι στὸ χῶμα
σᾶς ἔχει καταγράψει σὰν «κάμερα»
καὶ ποῦ εἴσθε ἀκόμα!

Ὁ θάμνος ποὺ στὸ ἄψε/σβῆσε
τινάζει δέντρο
μονάχα μὲ τὸν ἥλιο συνεργὸ
θὰ προστατέψει τῆς γῆς τὸ θεμέλιο
οὔτε σεῖς
οὔτε ἐγώ.

Sydney-Brighton Le Sands 23-10-07

ΟΣΑ ΠΡΟΣΠΕΡΑΣΑ

Ὅσα προσπέρασα βιαστικὸς
χωρὶς νὰ τὰ γνωρίσω
δὲν ἦταν ἀπὸ περιφρόνηση
ἢ ἀδιαφορία.

Τὰ εἶδα βέβαια
ἀλλὰ δὲν τὰ πρόσεξα
ἀπ' τὴν σκοτοδίνη τοῦ νοῦ.
Ίσως αὐτὸ
τὸ μεγαλύτερο ἀμάρτημά μου.

Τὸ φῶς ποὺ ξόδεψαν τὰ μάτια μου
νὰ δῶ καὶ νὰ ὀνομάσω
τὶς χάρες τοῦ κόσμου
ἄδικο ἦταν νὰ καταλήξει σὲ ἀπώλεια.

Ποῦ νὰ μποροῦσα τώρα νὰ τὰ βρῶ
καὶ νὰ μάθω
ποιὸς ἀδικήθηκε περισσότερο
ἐκεῖνα ἢ τὰ μάτια μου;

Sydney (St. Vincent's Hospital) 23-10-07

ΑΜΕΤΑΚΛΗΤΗ ΔΗΛΩΣΗ

Ὅσο φθαρτὸ κι ἂν εἶναι τὸ σαρκίο
δὲν παύει νὰ δηλώνει τὴν ταυτότητά σου
μ' ὅλο τὸν κόσμο ὁρατῶν καὶ ἀοράτων.
Στῶμεν καλῶς!

Sydney-Brighton Le Sands 25-10-07

ΜΕ ΚΥΡΙΑΡΧΟ ΤΟ ΜΑΥΡΟ

Στὴν ἐφηβεία
κινδύνεψε νὰ ἐξαντληθεῖ
στὶς φαντασιώσεις τοῦ Κόκκινου καὶ τοῦ Μαύρου
ὅπως τὶς εἶχε στοιχειοθετήσει
ἡ «ἡδυπάθεια» δυτικὰ τῆς Ἑδέμ.

Ἔπρεπε νὰ γνωρίσει βαθύτερες πληγές
γιὰ νὰ ἐκτιμῇ τοὺς συνδυασμοὺς
στὸ Κόκκινο μὲ τὸ Κίτρινο
κάποτε καὶ μὲ τὸ Λευκό
πρὸ πάντων ὅμως μὲ κυρίαρχο
τὸ Μαῦρο
σ' ὅλες τὶς ἀποχρώσεις.

Sydney-Brighton Le Sands 27-10-07

ΛΑΘΡΟΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ

*Τὶ Ἀχέρων ἀνεπίστροφος εἶναι ὁ βίος
εἴτε ἀπὸ τὴν Κόρινθο κινήσεις εἴτε ἀπὸ τὴ Θήβα.
Τάσος Γαλάτης*

Ἄλλοι τοὺς ξεριζώνουνε
μὰ ὅλοι τοὺς κυνηγοῦνε
ποῦ θὰ βρεθεῖ κατάλυμα
νὰ κρύψουν τὴν ψυχὴ τους;

Τὸ κρύο δὲν φοβήθηκαν
μήτε στοιχειὰ τὴ νύχτα
ὅλα τὰ συνηθίσανε
σὰν τὶς πολλὲς ἀρρώστιες
μὰ τὰ βασανιστήρια νὰ ποῦν
ὅσα δὲν ξέρουν
ποτὲ δὲν συνηθίζονται
κι ἓνας Θεὸς τὸ ξέρει.

Sydney-Brighton Le Sands 31-10-07

Η ΨΥΧΗ ΚΑΙ ΤΟ ΚΕΛΥΦΟΣ

Κάτι στήν ἄκρη τοῦ βράχου
 ἀνεμουρίζε
 μὰ δὲν μποροῦσες νὰ πεῖς ἂν ἦταν
 πουλὶ ἢ πανί.
 Τόσο συγγενικά τὰ σχήματα
 τόσο οἰκειές οἱ κινήσεις.

Πότε ἐπιτέλους θ' ἀντιληφθοῦμε
ποῦ τελειώνει ἡ ψυχὴ
κι ἀρχίζει τὸ κέλυφος;

Sydney-Brighton Le Sands 1-11-07

ΣΕ ΧΡΟΝΟ ΑΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΤΟ

*Καὶ ποιὸς δὲν ψάχνει νὰ βρεῖ οὐρανὸ ἀμόλυντο
πετῶντας πρὸς τὸ ὕψιστο;*

Wallace Stevens

Δὲν ἔχει σημασία σὲ ποιὸ ἡμισφαίριο
ἔχει κατασκηνώσει
γι' αὐτὸν ὁ ἥλιος μονίμως βγαίνει
ἀπ' τὸν ἴδιο τόπο
ἀλλὰ σὲ χρόνο ἀπροσδιόριστο
μόνο ἀπ' τὴν καρδιά.

Τὰ παντζούρια μπορεῖ νὰ μένουν
ἀνοιχτὰ ἢ κλειστά
ὅπως τὰ ξέχασε τὴν τελευταία φορά
ποὺ ἔτυχε νὰ τ' ἀκουμπήσει
ὅμως τὸ φῶς δὲν λιγόστεψε
ὅσο ἡ ψυχὴ ἀνάσαινε τὸν θεϊκὸ βηματισμὸ
μέσ' ἀπ' τὰ χαλάσματα.

Sydney-Brighton Le Sands 3-II-07

ΑΝΩΝΥΜΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Τὸ πανὶ ποτὲ δὲν μοῦ φτάνει
νὰ ντύσω τὴ γύμνια τοῦ Θεοῦ
ἀπλωμένη στὴ φύση.

Παράκληση στοὺς καλοπροαίρετους
περαστικούς
νὰ μὴ κρίνουν τὴν τέχνη μου
ἀπ' τὰ φτωχὰ ὕλικά.

Ὁ λόγος στὴν Ποίηση ἀκριβῶς εἶπεῖν
σπανίως ἦταν γιὰ τέχνη.
Βαθύτερος λόγος συνήθως ἢ χωρὶς λόγια
ἀνώνυμη Προσευχή.

Sydney-Brighton Le Sands 3-II-07

ΜΕΣΑ ΣΕ ΤΟΣΗ ΗΛΙΟΦΑΝΕΙΑ

Σήμερα μοῦ ζητοῦν
νά μή Σ' ὀνομάζω
κι εἶναι σὰ νὰ μοῦ λένε
νά Σ' ἀρνηθῶ.

Πῶς τὴν ἀντέχεις Θεέ
τόση ἀχαριστία
τόσο βάρβαρη τυφλότητα
μέσα σὲ τόση ἡλιοφάνεια!

Sydney-Brighton Le Sands 3-11-07

ΗΛΙΟΤΡΟΠΙΟ ΦΡΟΝΗΜΑ

Τὸ ἀπό-γευμα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον
 χρόνος πένθιμος
 ὅσο χαρούμενο κι ἂν προηγήθηκε
 τὸ γεῦμα!

Sydney-Brighton Le Sands 3-II-07

ΦΛΟΥΡΙΑ ΤΗΣ ΤΥΧΗΣ

Ὅπως ἀνακατώνεις τὴν τράπουλα
καὶ τὰ χαρτιά σου βγαίνουν ἢ δὲν βγαίνουν
φιλικά
ἔτσι ἀντιλαμβάνομαι καὶ τοὺς στίχους
ποὺ πέφτουν στὴν ποδιὰ λαμπυρίζοντας
φλουριά τῆς τύχης ἀνεξήγητα
καθὼς ἀναδύονται δηλητηριώδεις ὕδρατμοι
ἀπὸ ξηρὰ καὶ θάλασσα
στὴν βιασμένη Μάνα.

Sydney-Brighton Le Sands 7-11-07

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΝΑΓΚΗΣ

Σήμερα τὸ πρῶτὸ τὸ Bicentennial Park
ἦταν ὅλο δικό σου
ἀφοῦ κανεῖς δὲν τόλμησε νὰ ξεμυτίσει
μέσα στὴν ξαφνικὴ βροχὴ
καὶ τὸν βίαιο ἄνεμο ποὺ δὲν ἐπέτρεπε
ν' ἀνοίξεις ὀμπρέλα
μὴ σὲ παρασύρει μ' ὅλη τὴν ἐξάρτυση
σὰν ἄδεια χαρτοσακούλα.

Μονάχα δυὸ ἢ τρεῖς Κουκαμπάρες
πιὸ μαῦρες ἀπὸ τὸ κοράκι τοῦ Alan Poe
ἔψαχναν δίχως κρωγμοὺς
στὰ βρεγμένα χόρτα
γιὰ κάποιο γυμνοσάλιαγκα
κι ὕστερα πέταξαν πρὸς τὸ συγκρότημα
τῆς Παιδικῆς Χαρᾶς
νὰ συμπληρώσουν ὡς ὑγρὰ ἀποσιωπητικὰ
τὴν ἀπουσία παιδιῶν καὶ μανάδων.

Sydney-Brighton Le Sands 8-11-07

ΙΣΟΡΡΟΠΗΜΕΝΗ ΕΝΣΑΡΚΩΣΗ

Περιέργως ἀγάπησα
Κάκτους καὶ κακτοειδῆ
ἴσως γιατί συνδυάζουν σὲ χρῶμα
ἐλαφρῶς σταχτὶ μὲ ἐλαφρῶς πράσινο
ἰσορροπημένη ἐνσάρκωση
τοῦ «Μηδὲν ἄγαν».

Sydney-Brighton Le Sands 9-11-07

ΑΠΟ ΠΟΙΝΗ ΕΩΣ ΕΥΕΡΓΕΤΗΜΑ

Τὸ νὰ φαντασθοῦμε ἀθάνατα τὰ βουνὰ
ἦταν κι αὐτὸ
μιὰ ἀπ' τὶς πολλὲς μας αὐταπάτες
λὲς καὶ πεθαίνουν μόνο τὰ ἔμψυχα
ἐνῶ θὰ ἔπρεπε τὸ ἀντίθετο νὰ συμβαίνει.

Ποιὸς ὅμως ἔχει τὸ μέτρο
ὅταν ὁ λόγος γιὰ θάνατο;

Ἄν πρόκειται γιὰ ποινὴ
τὴν ἀξίζουν μόνο τὰ ἔμψυχα
μὰ ἂν εἶναι εὐεργέτημα
τὸ δικαιουῦνται ὅλα τὰ κτιστά.

Great Keppel Island 12-11-07

ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΕ ΝΕΚΡΟΥΣ ΑΣΤΕΡΙΕΣ

Περπατώντας στὴν ἄμμο
ἀνάμεσα σὲ νεκροὺς Ἀστερίες
εἶδε τὰ πέντε δάκτυλα
νὰ ἐκτείνονται πρὸς τὸ ἄπειρο.

Καθὼς ἀκινητοῦσαν ξεραμένα ἀνάσκελα
ἔδειχναν ἄταφους νεκροὺς
καὶ στὶς πέντε ἡπείρους.

Great Keppel Island 13-11-07

Η ΣΙΩΠΗ ΤΩΝ ΣΩΖΟΜΕΝΩΝ

Οὕτως ἢ ἄλλως
δὲν ἔχει πολλὰ νὰ πεῖ
ὁ μονήρης ἄνθρωπος.

Ξέροντας πῶς δὲν εἶναι
εὐχάριστος στοὺς πολλούς
ζυγίζει δυὸ φορές τὴν κάθε λέξη
πρὶν βγεῖ ἀπ' τὸ στόμα του
κι ὕστερα παρακολουθεῖ
χωρὶς νὰ γίνεῖ ἀντιληπτός
πρὸς τὰ ποῦ γέρνει ὁ ζυγὸς
γιὰ μιὰ ὀριστικὴ ἐπεξήγηση.

Ἔτσι μόνο μπορεῖ νὰ γυρίσει
στὴ δική του ἀσφάλεια
τὴν σιωπὴ τῶν νεκρῶν
τῶν σωζομένων
ἀπ' τὸ πανδαιμόνιο τῶν ἀφρόνων.

Great Keppel Island 15-11-07

ΝΟΗΜΟΣΥΝΗ ΠΕΛΑΡΓΟΥ

Θαύμασα πάλι τὸν πελαργὸ
νὰ ξεκουράζεται στὸ ἓνα ποδάρι.

Ἄσκησις σὲ ὀλιγάρκεια
ἢ πρόνοια γιὰ ἐνδεχόμενον
ἀκρωτηριασμό;

Great Keppel Island 15-11-07

«ALWAYS IN OUR DREAMING»

Τὸ 1902 ἔδωξαν οἱ Ἀγγλοσάξωνες
17 Ἰθαγενεῖς ἀπ' τὴν ἐστία τους
στὸ South Keppel Island
κι ὅλοι τους ἦταν ἄμαχοι
ἀπὸ Μητέρα 65 ἐτῶν ἕως καὶ 4 μηνῶν κοριτσάκι.

Τὸ 2007 ὁ ὑπουργὸς Craig Wallace
φιλοτιμήθηκε νὰ ἐπιστρέψει λωρίδα γῆς
σὲ ἀντιπροσώπους τοῦ λαοῦ των
μὲ τὴν προσωνομία Woppaburra Land Trust
ὅπου ἀντὶ γιὰ ὄρκους καὶ κατάρες
ὅπως ἄλλοτε
διαβάζουμε σήμερα σὲ ἐπιτάφια πλάκα
ὅλων τῶν θυμάτων τὰ ὀνόματα
καὶ τὴν καταληκτῆρια ὑπόσχεση τῶν κηδεμόνων
«πάντα θὰ ζοῦν στὸ ὀνείρεμά μας»!

Great Keppel Island 18-11-07

ΔΙΠΛΗ ΘΑΛΙΨΗ

Κοιτᾶς τὸ τοπίο ἔξω ἀπ' τὸ παράθυρο
καὶ βλέπεις ν' ἀποσύρονται τὰ νέφη
σὰ δολοφόνοι ποὺ τρέχουν νὰ κρυφτοῦν
ἐνῶ ἀκόμη στάζουν τὰ κλαδιὰ
ἀπὸ τὴν ξαφνικὴ βροχὴ ποὺ δὲν σεβάστηκε
τὸ τροπικὸ πανηγύρι τῶν χρωμάτων.

Θλίβεσαι δυὸ φορές ἐπειδὴ δὲν γνωρίζεις
ἂν εἶναι τῆς ψυχῆς σου τὸ πένθος
ποὺ ἀντανακλᾶται στὴ γύρω φύση
ἢ εἶναι τῶν ἀψύχων ἡ ἄμετρη σπατάλη
ποὺ κάνει καὶ τὸ βλέμμα σου νὰ παραιτεῖται.

Great Keppel Island 18-11-07

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ

Δὲν χρειάζονται πολλές λέξεις
τὸ Μυστήριον τὰ λέει ὅλα.

Μὴ ζητᾶτε νοούμενο
εἶναι αὐταρχες τὸ δεδομένο.

Great Keppel Island 18-11-07

Ο ΛΥΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΣΑΦΟΥΣ

Ἡ ἐντεινόμενη ἀγωνία σου νὰ συλλάβεις
ἐλάχιστη κίνηση αὐτοτελοῦς ζώφιου
ἀνάμεσα στὰ ἐκτυφλωτικὰ χρώματα
συγκεχυμένων λουλουδιῶν.

Sydney-Brighton Le Sands 4-12-07

CASUS BELLI

Ἄνθος καὶ φρούτο πού κρέμεται
ἔξω ἀπ' τὸ φράχτη
ἀπειλεῖ τὸν ἰδιοκτήτη
προκαλεῖ τὸν κατακτητή.

Sydney-Brighton Le Sands 6-12-07

ΜΙΑΣ ΑΛΛΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Δώστε μου πίσω τὶς φωνές
 μιᾶς ἄλλης ἐποχῆς
ποὺ γύμναζαν τὸ σῶμα μου
 καὶ θρέφαν τὴν ψυχὴ μου
ἦταν φωνές τῆς Μάνας μου
 καὶ δὲν τὶς ἀπαρνιέμαι.
Κι ὅταν θὰ ξανασμίξουμε
μ' αὐτὲς θὰ μὲ μετρήσει.

Sydney-Redfern 6-12-07

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΗΣ ΠΤΩΣΕΩΣ

Ἀγαπήσαμε κι ἀγαπηθήκαμε
ἐκτενῶς.

Μισήσαμε καὶ μισηθήκαμε
ὑπερβαλλόντως.

Τί ἄλλο μένει γιὰ νὰ ὁλοκληρωθεῖ
τὸ χρονικὸ τῆς πτώσεως!

Sydney-Brighton Le Sands 21-12-07

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. Πανσέληνος σὲ κυπαρίσσι	11
2. Τὸ δεδομένο	12
3. Μετεωρισμὸς Α'	13
4. Διπλὸ παλίμψηστο	14
5. Ὁ τελευταῖος ναυαγοσώστης	15
6. Προσωπογραφία τοῦ βάθους	16
7. Στὰ ἴχνη ἐνὸς ἀναίμακτου θανάτου	17
8. Δεῖγμα αὐτοσεβασμοῦ	18
9. Γιά τοὺς ἀφελῶς ἐποχούμενους	19
10. Ἐπὶ τῆς οὐσίας	20
11. Ἄν δὲν ἐνύχτωνε νωρίς	21
12. Μὲ φευγαλέα ματιά	22
13. Ἐνὶ ἐκάστῳ	23
14. Κυριολεξίες	24
15. Τὰ «Τίμια Δῶρα»	25
16. Ἡ ἀμφισβήτηση τῶν ὀνομάτων	26
17. Ἡ δική μου «βάτος»	27
18. Πράξη ἀχειροποίητη	28
19. Σὰν τελετή	29
20. Οἱ διαλείποντες	30
21. Τὰ αὐτονόητα	31
22. Εὐζωία καὶ εὐθανασία	32
23. Δίχως σημεῖα στίξεως	33
24. Μετεωρισμὸς Β'	34
25. Οἱ σιωπῶντες	35
26. Ὀλιγάρκεια	36
27. Οὐδεὶς φθόνος	37
28. Τὸ ἥθος τοῦ δέντρου	38

29. Ἀλληλούϊα	39
30. Ὁ ἔτασμός τῆς Ἀβύσσου	40
31. Ἔως πότε;	41
32. Φλογερὴ συζυγία	42
33. Κεκλεισμένων τῶν θυρῶν	43
34. Μικρὴ ραψωδία	44
35. Ἐν ὀνόματι τῶν μανάδων	45
36. Τὸ σκοτωμένο περιστέρι	46
37. Ὅλα ἢ ἐκεῖνος	47
38. Περισπωμένη ἢ μεγάλη ἀδελφή	48
39. Ἐξ ἑνὸς πάντες	49
40. Οἱ θηλὲς τῶν δακτύλων	50
41. Ante portas	51
42. Συνομιλητῆς φυτῶν καὶ ἀνθέων	52
43. Ἀνεπίγνωστη ἔκπτωσις	53
44. Ἀνεστραμμένος Στυλῖτης	54
45. «Uluru»	55
46. Ἑρμαιο τοῦ πληθυντικοῦ	56
47. Ἡ ἀρμονία τοῦ Σύμπαντος	57
48. Ἀξιόπιστες συνθῆκες	58
49. Τὸ ἱερὸ «πρωθύστερο»	59
50. Ξανά τὸ κύμα θὰ γυρίσει	60
51. Σιωπηλὴ ἀντίστιξις	61
52. Μονὰς πλατυνομένη	62
53. Ἀπόλυτη μωρία	63
54. Τὸ λαλεῖν καὶ τὸ σιγᾶν	64
55. Τὸ σχῆμα καὶ τὸ θέαμα	65
56. Χαιρετισμὸς στὸν Μακρυγιάννη	66
57. Κυρίαρχος ὄλων τῶν ἐποχῶν	67
58. Τὸ «χαμένο κορμί»	68

59. Ἀσκήσεις ἀγωνίας	69
60. Ὁθόνια καὶ ὀθόνες	70
61. Ἀπὸ τὸν Προμηθεά μέχρι τὸν Πρόδρομο	71
62. Μόνο Ἐκεῖνος	72
63. Ἡ λεπτή ἄμμος ποὺ κατολισθαίνει	73
64. Ἡ μνήμη ἀρνεῖται τὴν ἀναπαλαίωση	74
65. «Συν-έχεια»	75
66. Ἀχνὸ φεγγάρι	76
67. Ἀλλαγὴ πλεύσεως	77
68. Τὸ πρῶτο βῆμα	78
69. Τὸ δῖλημμα	79
70. Μέτρησε μὰ δὲν πρόλαβε	80
71. Ὅταν λιγότεψαν τὰ περιστέρια	81
72. Ἀτμητὴ στιγμὴ	82
73. Μόνος καὶ ἀκέραιος	83
74. Στὸ λυκαυγὲς τοῦ νοῦ	84
75. Ἡ νύχτα πίσω ἀπὸ τὴν πόρτα	85
76. Παρηγοροῦν οἱ λέξεις	86
77. Τὸ ἔντομο	87
78. Τὸ μέγα ἄλλοθι	88
79. Τὰ λόγια τοῦ χαμοῦ	89
80. Οἱ ὀπλὲς τῶν ἀλόγων	90
81. Ἡ ἐκδίκηση τοῦ Χάρου	91
82. Σιωπηλὴ ἀντίσταση	92
83. Ὅσα προσπέρασα	93
84. Ἀμετάκλητὴ δῆλωση	94
85. Μὲ κυρίαρχο τὸ μαῦρο	95
86. Λαθρομετανάστες	96
87. Ἡ ψυχὴ καὶ τὸ κέλυφος	97
88. Σὲ χρόνο ἀπροσδιόριστο	98

89. Ἀνώνυμη προσευχή	99
90. Μέσα σὲ τόση ἡλιοφάνεια	100
91. Ἡλιοτρόπιο φρόνημα	101
92. Φλουριά τῆς τύχης	102
93. Κατάσταση ἐκτάκτου ἀνάγκης	103
94. Ἰσορροπημένη ἐνσάρκωση	104
95. Ἀπὸ ποινὴ ἕως εὐεργέτημα	105
96. Ἀνάμεσα σὲ νεκροὺς ἀστερίες	106
97. Ἡ σιωπὴ τῶν σωζομένων	107
98. Νοημοσύνη πελαργοῦ	108
99. «Always in our dreaming»	109
100. Διπλὴ θλίψη	110
101. Τὸ μυστήριον	111
102. Ὁ λυρισμὸς τοῦ ἀσαφοῦς	112
103. Casus belli	113
104. Μιᾶς ἄλλης ἐποχῆς	114
105. Τὸ χρονικὸ τῆς πτώσεως	115

